

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/235/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210067
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814210067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa: Z. K. B., s.r.o., IČO: 35 724 803, W. 5, XXX XX A., zast. C. K., s.r.o., W. 5, XXX XX A. proti odporkyni: X. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., M. XX/X, za účasti vedľajšieho účastníka: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Bratislava, Šafárikovo nám. 7, zast. JUDr. Bohdan Jakubis, Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 135,28 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 01. decembra 2014 č. k. 9C/99/2014-37, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi konania náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporkyni zaplatenia 135,28 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporkyni. Postupca s odporkyňou uzatvorili dňa 12.10.2005 zmluvu číslo 372512437, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky postupcu, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla odporkyni peňažné prostriedky. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 2.008,75 eur, ktorá pozostávala z istiny 1.505,06 eur, riadneho úroku 261,82 eur, úroku z omeškania 241,87 eur. Podanou žalobou si navrhovateľ uplatňoval splátky úveru splatného od 20.06.2010 do 20.09.2010 v počte 4 a v celkovej výške 135,28 eur. Splatnosť úveru bola dohodnutá do 20.09.2010. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je potrebné zamietnuť. Citoval ust. § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/ Zák. č. 258/2001 Z. z. a § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka a § 5b Zák. o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. a uviedol, že právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou označenou ako zmluva o splátkovom úvere, i keď ide o zmluvu uzavretú podľa ust. Obchodného zákonníka, považoval jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a poskytnutý úver za spotrebiteľský úver. Dospel k záveru, že i keď premlčanie práva zo spotrebiteľskej zmluvy nie je predmetom zmluvných dojednaní, použitie ustanovenia o premlčaní podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka vzhľadom na to, že spotrebiteľská zmluva je inštitútom občianskeho práva a požíva ochranu podľa zásad občianskeho práva, je nevyhnutná. Keďže splatnosť všetkých omeškaných splátok odporkyne nastala najneskôr splatnosťou celého úveru 20.09.2010, navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba najneskôr 20.09.2013. Návrh vo veci samej podal dňa 05.06.2014, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto súd jeho návrh zamietol ako nedôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

tak, že odporkyni, ktorá bola v konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu týchto trov neuplatnila. Trovy konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi, pretože mu žiadne účelne vynaložené náklady nevznikli; na námietku premlčania súd prihliadal z úradnej povinnosti.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že jeho návrhu vyhovie alebo aby rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod uviedol nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu. V odvolaní namietal, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 12.10.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v ôsmej časti Obchodného zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ust. Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, keď na daný prípad bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda o absolútny obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Mcd0/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/132/2013 zo dňa 21.11.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.10.2013 sp. zn. 15Co/28/2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.02.2014 sp. zn. 9Co/138/2013.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že je ochotná uhradiť dlh 135,28 eur s prísl. pokiaľ jej bude umožnený primeraný splátkový kalendár.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ a f/ cit. zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ v odvolaní uplatňuje ako odvolací dôvod nedostatočné zistenie skutkového stavu (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a nesprávne právne posúdenie veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), jeho použitie je opodstatnené v prípade, ak účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci a súd ho nevykonal. V danej veci navrhovateľ v podanom odvolaní neuvádza, aké dôkazy, ktoré boli účastníkmi konania navrhnuté, súd prvého stupňa nevykonal. Ani zo spisu odvolací súd nezistil, že by súd nevykonal niektoré z navrhovaných dôkazov, a táto skutočnosť nevyplýva ani zo zápisnice z pojednávania zo dňa 01.12.2014. Navrhovateľom uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto odvolací súd považoval za nedôvodný.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný v prípade mylnej aplikácie právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V preskúmvanej veci navrhovateľ opodstatnenosť tohto odvolacieho dôvodu videl v tom, že súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby a tiež videl, že na daný vzťah nie je možné vôbec aplikovať ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa spotrebiteľa.

K námietkam navrhovateľa je potrebné poukázať predovšetkým na to, že predmetný zmluvný vzťah vznikol 12.10.2005, keď definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa upravoval Zák. č. 634/1992 Z. z.

o ochrane spotrebiteľa. V zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. a/ cit. zákona sa za spotrebiteľa považovala každá fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a podľa § 2 ods. 1 písm. b/ za predávajúceho podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby. Podľa § 23 ods. 1 cit. zákona, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

V danej veci je nepochybné, že zmluva vykazuje všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy a že odporkyňa nepoužila predmet plnenia na podnikanie. Taktiež je zrejmé, že pôvodný veriteľ je podnikateľom a že predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti. Postúpením pohľadávky sa povaha predmetnej právnej veci ako spotrebiteľskej nezmenila.

S účinnosťou od 01.04.2004 bola Zák. č. 153/2004 Z. z. vykonaná novela Občianskeho zákonníka, ktorou sa posilnila právna ochrana aj na vzťahy pred jej účinnosťou.

Podľa § 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a § 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ust. § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ust. § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa ods. 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa ods. 3 daná do súladu s ust. § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa ods. 3.

Súdna prax považuje spotrebiteľské zmluvy, vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy, za typické občianskoprávne vzťahy. Úver je síce absolútnym obchodom a na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, avšak predmetná vec sa týka spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou (Zák. č. 634/1992 Z. z. a ustanoveniami Občianskeho zákonníka). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, teda ide o typický občianskoprávny vzťah. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občianskoprávne vzťahy a v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nepodnikateľské právo (rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009). Uvedené závery a názory akceptoval aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení zo dňa 19.06.2013, č. k. IÚS 402/2013.

Je preto potrebné uzavrieť, že vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, premlčuje sa nárok na peňažné plnenie z uvedeného zmluvného vzťahu v trojročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozsudok NS SR z 21.04.2015, sp. zn. 3MCdo/14/2014, podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí zamietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, ktorý namietal postup prvostupňového súdu aj odvolacieho súdu, ktoré oba zhodne v spore zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere aplikovali ustanovenie § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 a na premlčanie aplikovali § 101 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyňa a vedľajšiemu účastníkovi konania, ktorí bolo v odvolacom konaní úspešní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnili postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.